

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25872/2024
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Благојевић, адвокат из ..., против тужене Електромрежа Србије а.д. Београд, чији је пуномоћник Лука Андрић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 864/24 од 17.09.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 864/24 од 17.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 864/24 од 17.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж 864/24 од 17.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као носована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Панчеву П 1329/24 од 09.07.2024. године, којим је тужба у овој правној ствари одбачена као недозвољена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Правноснажним решењем, применом одредби чл. 1. и 3. Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима експропријације и прибављања документације ради реализације изградње система за пренос електричне енергије 400 kv напонског нивоа "Трансбалкански коридор – Прва фаза“, одредби чл.1, 56, 57.- 62. Закона о експропријацији и одредби чл. 132.-140. Закона о ванпарничном поступку, тужба је одбачена као недозвољена, јер је пред Градском управом града Панчева окончан поступак непотпуне експропријације, а пред органом управе није дошло до споразумног одређивања накнаде, услед чега су списи достављени Основном суду у Панчеву ради утврђивања накнаде у сусудком поступку. Накнада за експроприсану непокретност, па и непотпуну експропријацију се најпре утврђује у управном поступку, а сваки предлог за одређивање накнаде поднет суду пре истека два месеца од дана правноснажности решења о експропријацији је преурањен, а самим тим и недозвољен због могућности да се у истом року пред органом управе постигне споразум о накнади.

Врховни суд је размотрио правне разлоге на којима су заснована решења нижестепених судова и наводе изнете у ревизији, па је оценио да нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. У ревизији тужиоца се указује на питања процесног права у поступку оцене суда о дозвољености тужбе, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 420, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима о споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета је 21.12.2023. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП у вези члана 420. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**